

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Götheborgska Magazine.

Torsdagen, den 23 Januarii 1766.

Om bostaps afwel i Fräkne.

Stor-bostap hålles här af medelmättig storlek, som ock bäst stikar sig med denna orten. Mången har försökt at skaffa sig af bättre slag; men wäl, men icke wissligen*. Någre få, som äro ägare af stora och betes-rika Fogar, kunna somliga år sälja något kreatur; de fleste, intet.

Hästarne, liksåledes af medelmättig storlek, men undersatte och starke. De kunna ock bättre föda sig i bergen, än det större slaget. Inga stuterier, egenteligen så kallade.

Fortfättning härnäst.

Vi ha sett, förleden December månad, et och annat spår af Prins Ossians tankespel i sina hjelte-digter. Et werk som talar hjertats språk och härmar naturen, ömt i kärlek och lifligt i savor, stönt i sin ensamt och stort i sin höghet. Alt detta är öfwerdraget med en wiss bedröfwad tankfullhet, ty Ossian författade sina poemer, sedan hans muntre ålder war förbi, han blifwit blind och öfwerlefwat sin ungdoms krigs-kamerater. Wil något hans uttryck stundom förekomma en såsom nog matt, så är wäl därtill en ordsak, at dessa seltslags och tidens häfder, sedwanor och tankesätt icke äro för oss så särdeles bekanta. Oftast måste dock läsaren följa sig utagen af en förnöghelig håpenhet. Låt oss för denna gången följias åt til at bese några drag af den målning, som föreställer

Svarans anfall på Irland emot Cuchullin.

Svaran, Konung af Lochlin, et Celtiskt namn af Scandinavien, hade landstigit på Irland at ådröfra det, såsom tillförne stett med Orkendarne.

D

Ossian

* Jag wet af exempel, at stor-bostap som flyttat från denna negden til Norra Halland, mått öfwermåttan wäl efter sin flyttning. Däremot har den af Hallandska slaget, som från Halland kommit til Fräkne sidan, astagit och blifwit alt sämre och sämre.

Ossian säger, at „Svarans flotte var svart; at hans mæster woro så tar-
rike utpå reddan, som rören i lego sjö; at Steppen tignade en Fog, klädd med
dimba, när träen stiftewis gifwa sig för wäder-iltarne.“ Euchullin, den
minderårige Konungens förmyndare och landets fältmarskalk, war icke sen at
med sit manskap rycka ut emot den obudne gästen. Svaran som på stranden
hörde et forl, säger til Arnos son: Är det Irlands söner, som komma sara-
des? eller brasta windarne i någon aflägsen Fog? Stig up på berget at se
hwad som är å färde på fältet?

„Han gick, och håpen kom strax tillbaka. Hans ögon trillades wildt om-
kring. Hans hjerta slog högt emot sidan. Hans ord woro staplande, brut-
ne, tröge.“

„Up, up! Konung Svaran, du son af hafwet! Jag ser den stridande
bergs-strömen; den framryckande styrkan af Irlands söner. Wagnen,
strids-wagnen kommer, såsom dödens läge: Euchullins snälle wagn. Han
kröker sig bakut, såsom en wåg närwid en klippa. Hans sidor äro uphöjde
med ädla stenar, och glänsa såsom snön omkring Steppet om natten. Wagns
tisteln är af poleradt eben-trå; och sätet, af slåtaste ben. Sidorne äro fulle
med spjut, och botnen är hjeltars fote-bänk. Framför högga sidan af wagnen
ses den snysande hästen; den hög-manade, bred-bröstad, stolte, högttrafwan-
de, styfwe hästen från berget. Gäll och dönannde är hans hof: Hans utsprid-
da man är såsom en rykande ström på fältet. Skinande äro sidorne af hä-
sten, och des namn är Sifabba.“

„Framför wenstra wagns-sidan ses den snysande hästen; den gles-manade,
hög-höfdade, stark-hofwade, snabbe, bakut-flående sonen af berget: han
heter Dusronnal hos de stormande söner af swärdet. Tusende remar
lysta wagnen högt up. Hårde, slåtade munnstycken lysa uti en krans af
fradga. Smala remar, klart besatte med pärlor, ligga på hästarnes stolte
halsar. Hjortens wildhet är i deras fart; örnens styrka som flyger ned til
sit rof. Dönet af dem är likt winterns blåst på sidorne af det snö-höfdade
Gormal*.“

„Inuti wagnen sitter Fältmarskalken, den starke forlande sonen af swärdet:
hjeltens namn är Euchullin, Semos Son. Hans röda kind är lik mit pole-
rade eben-trå. Hans blå-trillande ögon ses stora inunder den mörka bo-
gen af hans bryn. Hans hår flyr från hufwudet såsom en läge; såsom då
han böger sig framåt til at föra spjutet. Fly, hafwets Konung, fly: han
kommer, lik en storm, längs med den strömsfulla dalen.“

När

* Konung Svarans residence i Lochlin.

„När flydde jag, svarade Konung Svaran, från et fältslag med många spjut? När flydde jag, du Arnos son, du höfvinge med den lilla själen? Jag mötte stormen från Gormal, när fradgan af mina vågor war hög: jag mötte stormen från molnen, och skal jag fly för en hjelte? Wore det Jimgal hself, min själ skulle ej mörkna för honom. — Striger up til strids, mine tusende! Ställer eder fring Er Konungs blanka stål: Er Konungs, som är stark, såsom klipporne i mit land, hwilke möta stormen med nöge, och sträcka deras mörke Fogar til winden.“

„Såsom höstens mörka stormar rusa från två genljubande berg, så nåkades hjeltarne emot hwarannan. — Som två mörke strömar från höga klippor mötas, och blandas och brusa på marken; så gäll, bullrande och mörk i striden möttes Lochlin och Junis-fäl*. Den ene höfvingen blandade sina slag med den andre, och mann med mann: stål, klingande, ljudde mot stål, hjeltarne klyfdes i högden. Blod brast ut och röt omkring. Boge-strengar gnislade på de slårade träen: pilarne furrade lusten utefter. Spjut föllo, såsom de kretsar af ljus, som förgylla nattens stormande utsigt.

„Såsom det uprörda hafs dån, när vågorne wrakas i högden; som det sista knallet af himmelens dunder: sådant war bulret af striden. — Många hjeltar föllo, och den rastes blod rann wida.“

„Sörger, i songens söner, den ädle Sithallins död. Låter Gionas pustar upstiga på hennes älskelige Ardens mörka fält. De föllo, såsom två rådjur i öknen, för den mäktige Svarans händer, då han röt midt ibland tusende.“

„Jefe eller sof din hand wid din sida, Euchullin: många stupade för din arm, du Semos son. Hans swärd war likt himmels-strålen, när den träsfar dalens söner och alla berg brinna rundt om. Dusronnal snyste öfwer hjeltarnes kroppar, och Sifadda badade sin hof uti blod.“

„Gråt, o Mo af Jnifstore**, på de rytande wådrems klippor. Han har fallit! Din kämpe ligger slagen; blek under Euchullins swärd. Trenar, älskelig Trenar, dödde, du Mo af Jnifstore. Hans grå hundar tjuta hema, och se hans swärfwande ande †. Hans boge är ospänd i salen. Intet jagt-ljud är uti hans hinders mark.“

* Så kallades Irland: stundom också Erin. Om Lochlin är oswantil nämdt.

** Prinsessan af Drknoarne menas. Hon älskade Trenar, en Prins af Hetland, som föll för Euchullin.

† Efter de tidens mening, säger Herr Macpherson, kommo tappre stridsmäns själar strar efter döden til bergs-högderne i deras land och til de ställen, där de uppel ällit sig den lyckeligaste tiden i deras lefwerne. Man trodde ock, at hundar och hästar sågo de afidnes andar.

Slaget påstod med öfvis segert, til des midelå natten kom på. Cuchullin
 fluckade en af sine skalder, at bjuda Swaran til gäst: men Swaran war
 trofsig och åstade ny drabning dagen efter. Wida öfwerlägen på manskap,
 rådde han ändeligen på Cuchullin, men blef bärefter slagen af Singal, som
 kom på annodan, at beskydda Irland. Hwarom en annan gång.

Stads-Nyheter.

Göteborgska Wexel-priset.

Tördagen, den 18 Januarii.

Amsterdam - 76½
 Hamburg - 79

M.f. R:mt.
 M.f. R:mt.

Onsdagen, den 22 Januarii.

Amsterdam - 75
 Hamburg - 78

M.f. R:mt.
 M.f. R:mt.

Små Kyrko-tidningar.

I Domkyrko-Församlingen äro ifrån den 16 til den 22 dennes födde 3 gosse- och
 3 flicko-barn: Wigde Strifwaren wid Stadens Tolag Elisfer Wetterblad och Wi-
 gan Cajsa Andersdotter: Döde Stads-timmermannen, Bryngel Andersson, 70 år,
 af ålderdom; Skomakaren Berggrens Hustru, Christina Sigström, af feber; Ring-
 karlen wid Domkyrkan, Rasmus Olofsson Nyberg, af bröstsvert.

I Kronbus-Församlingen födde 3 barn: Dödt 1 barn, af slag; dito 1 Dragon,
 af blodstörning.

Kundgörelser.

Som Handelsmannen Herr Nils Joh. Lundwall med döden afsidit, och man är
 sinnad, skyndesammast som ste kan, låta förrätta uppteckning öfwer des qwarlåtenskap;
 så annodas alla de, som weta sig wara til bemäste framledne Lundwall något skyl-
 dige eller hafwa at fordra, sådant hos Sterbhus Curatorerne, Handelsmännen
 Herrar Nils Lundwall och Olof Niemmel, oförbrögeligen tillkänna gifwa.

Den 13 nästkommande Februarii kommer genom offentlig Auction på Stadens
 Auctions-Kamare til den mestbjudande at försäljas Tre Cecilia Hofsts hus, beläget
 wid Gamla Hwarfwer, lydande under Kongl. Gifsborgs ladugård i Hästbagen, ut-
 gör årligen 3 mans- och 7 qwins-dagswerte, bestående af sjuå, kamare, kök och in-
 murad brygge-panna, med kallare samt en liten däartil hörande bråde-kod, m. m.
 som hågade köpare förut kan göra sig underrättade om.

Goda Skänka hafre-gräs finnas til köps hos Herr G. B. Santesson.

Hos Hofflagaren M:ster Joh. Fried. Meyer, på Magazins gatan, finnes til köps
 et par flodda wagns-tjellar.

Bönedagars-Letter för innewarande år äro nu här i Göteborg af Trycket ut-
 komne.